

Posudek vedoucího k diplomové práci Štěpána Horkého: Řešení sporů z investic. Ilustrováno studií o Mezinárodním středisku pro řešení investičních sporů (ICSID)

Jedná se o nadprůměrnou diplomovou práci o rozsahu 55 s. vlastního textu (+ další 3 s. seznamu použité literatury a internetových zdrojů). Autor si zvolil téma řešení sporů z investic u ICSID, které je poměrně náročné a v české literatuře nepříliš zpracované. Přesto je tato problematika teoreticky a zvláště prakticky velmi významná. Přístup zvolený diplomantem je k ocenění také proto, že vedle zvládnutí poměrně rozsáhlé domácí a především zahraniční odborné literatury (v angličtině, francouzštině a italštině), kterou využil v prvních 6 kapitolách (spíše teoretických), v poslední kapitole demonstroval aplikaci Úmluvy ICSID na jednom konkrétním arbitrážním případě.

Práce má vcelku promyšlenou strukturu, vysvětlenou v krátkém úvodu, která odpovídá zvolenému tématu. Vytknout lze autorovi snad dosti nevyvážený rozsah jednotlivých kapitol. Kapitola 1., která má funkci širšího úvodu, načrtává problematiku mezinárodních investic v současném světě, resp. spíše podává přehled rozhodčích institucí, které mohou sloužit k řešení investičních sporů. Potud je název kapitoly příliš široký, a tudíž nepřesný. K meritum tématu se práce dostává již v další kapitole, která popisuje Mezinárodní středisko pro řešení investičních sporů (ICSID). Jeho vznik a fungování umožnila Washingtonská úmluva (1965), proto trochu překvapuje, že této úmluvě a jejímu výkladu je věnována neadekvátně malá pozornost (kap. 3., kterou tvoří necelá jedna stránka), a to i s vědomím, že mnohá její klíčová ustanovení jsou podrobně rozebrána v dalších kapitolách.

Těžiště práce začíná v kap. 4., která pojednává o jurisdikci ICSID. Diplomant správně rozlišuje několik podmínek jurisdikce: souhlas k předložení sporu Středisku, příslušnost *ratione materiae* a příslušnost *ratione personae*. Všechny závěry jsou bohatě ilustrovány odkazy na arbitrážní nálezy tribunálů ICSID. Velmi zajímavá je zejm. část věnovaná státní příslušnosti právnických osob a klauzuli zahraniční kontroly podle čl. 25(2)(b) Úmluvy. Pro účely obhajoby dávám k úvaze otázku, zda by pro řešení tohoto problému mělo význam, kdyby bylo rozhodčí řízení u ICSID zahájeno podle Dohody o energetické chartě.

Podobně kvalitní zpracování charakterizuje také následující kapitoly, věnované typům a průběhu řízení u ICSID a opravným prostředkům. Poslední, 7.kap. podrobně popisuje případ *Compañía del Desarrollo de Santa Elena, S.A. v. Kostarika*.

V rámci ústní obhajoby by mohl diplomant vysvětlit, proč si zvolil právě uvedený případ a v čem vidí jeho přínos pro výklad Úmluvy ICSID. Rovněž by měl napravit příliš stručné obecné pojednání o výkladu Úmluvy (kap. 3.), a to vysvětlením, zda se použijí

pravidla výkladu obsažená v čl. 31 Vídeňské úmluvy o smluvním právu. Lze kromě případu Amco v. Indonésie v tomto směru uvést i některé jiné arbitrážní nálezy?

S výhradou průběhu obhajoby tuto diplomovou práci předběžně hodnotím jako velmi dobrou až výbornou.

V Praze dne 29.9.2006

Prof. JUDr. Pavel Šturma, DrSc.